

Adolf Ludvig Sehman född 1809 på Aske.

Gift med Emelie Östberg. Sehman sökte religiösa upplevelser och sökte sig till frikyrkan. Efter att ha varit bosatt utomlands och i Sverige på Finnstaholm och Morstaberget kom han tillbaka till Aske 1864, då hans bror tidigare hade skött egendomen men råkat i ekonomisk nöd. Adolf Ludvig löste in Aske och tog över skötseln. Hans hustru hade problem med nerverna.

På Aske bildade han en "husförsamling" där han själv var präst och godsets anställda var medlemmar. Varje dag anslogs en timma av arbetstiden till husandakt. Allt som oftast samlades större eller mindre skaror till gemensamhet med sång, bön, och bibelbetraktelser i den forna danssalen (1809) på Aske. Sehman blev ofta hånad för detta att han slösade bort arbetstid för folket. Han fortsatte ändå. Han tog ofta emot besök av kända kristna personligheter på Aske. En del av dem predikade i den stora salen. Unga gudfruktiga studenter hämtades också från Uppsala för att predika.

Den kristliga verksamheten på Aske utvidgades betydligt. På godsets ägor (Tjusta) uppfördes ett barnhem, där en större sal inreddes för sammankomster och bönemöten. Ett upprop sändes till kringliggande socknar om bildande av en missionsförening, vilken skulle överta vården av barnhemmet och utsända kolportörer till evangelii förkunnelse. 21 socknar hörsammade kallelsen och Tjusta missionsförening bildades. Sehman vårdade föreningen som sitt skötebarn, under ständig kamp mot hotande metodistiska och baptistiska och intre söndringar.

Dessa år blev dock Sehmans lyckligaste tid. Aske blev med åren en stor börda för honom och han längtade bli kvitt denna börda. Skötseln av allt folk och den stora egendomen vållade svårigheter. Han sålde slutligen Aske 1872 och flyttade till Oppeby socken i Östergötland.